

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רל"ג ע"א

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רל"ב ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

שאר עמין. כה ישראל, כל זמן דאינון אטימי לבא, ולא פתחין בתיובתא, לא סלקין ריחא, ולא אפיק לון מגו גובין. אבל כד פתחין בתיובתא, מיד סלקין ריחא, ויפיק לון מבין גובין, ויתגהי בהו כנסת ישראל. דכתיב, (שיר השירים ה) פתחי לי אחותי רעיתי. דכל זמן דשושנה אטימא, לית לה ריחא, ולא סליקא מבין גובין, ודיורחה ביניהו, כמה דאתמר. וקודשא בריך הוא לא שדר לן למהך אורחא דא, אלא לאוליה מלין אלין.

תרגום לעברית

זהו קרבן שפכל יום ובכל זמן וזמן אצל הקדוש ברוך הוא, שנכללת כנסת ישראל בו בין כל שאר חילותיה, וכל אותן העבודות מוציאים אותה מבין הקוצים ומבין שאר האמות. כה ישראל, כל זמן שהם אטומי לב ולא פותחים בתשובה, לא מעלים ריח ולא מוציא אותם מבין הקוצים. אבל כאשר פותחים בתשובה, מיד מעלים ריח, ויוציא אותם מבין הקוצים, ותהנה בהם כנסת ישראל, שנאמר (שיר השירים ה) פתחי לי אחתי רעיתי. שכל זמן שהשושנה אטומה, אין לה ריח ולא עולה מבין הקוצים, ודירתה ביניהם, כמו שנאמר. והקדוש ברוך הוא לא שלח אותנו ללכת דרך זו אלא ללמד דברים אלו.

עד דהוו יתבי, אתא נשרא, ומאיה, ונטיל חד שושנה מביניהו, ואזלת. אמרו, מכאן ולהלאה, נהך לאורחין. קמו ואזלו. עד הכא אורחא דרבי פנחס, ורבי שמעון אזל ליה, איהו ורבי אלעזר, ושאר חברייה, ורבי פנחס ושאר חברייה.

תרגום לעברית

עד שהיו יושבים, בא נשר ויירד, ונטל שושנה אחת מביניהם והלה. אמרו, מכאן והלאה נלך לדרכנו. קמו והלכו. עד כאן דרכו של רבי פנחס, ורבי שמעון הלה לו, הוא ורבי אלעזר ושאר החברים, ורבי פנחס ושאר החברים.

טקסט הזוהר

פתח ואמר רבי פנחס על זה, (תהלים ס) למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד, מאי ללמד. לאולפא לבני עלמא חכמתא. והא אוקמוה, שושן עדות, אלין סנהדרין גדולה. דכתיב בה, (שיר השירים ז) סוגה בשושנים. מכתם לדוד סימנא דאחזיאו ליה לדוד, כד שדר ליואב לארם נהרים ולארם צובא, לאגחא בהו. אמר רבי פנחס, דא איהו שושן עדות דקיימא הכא, הא ככביא בשמיא, שכינתא עלן, ודרגין עלאין בהדה, וסייעתא קדישא לתושבחתא, דא איהו שושן בשלימו כדקא יאות. קמו ואזלו. אלין הכא ואלין הכא. אזל ליה רבי פנחס, ובת בכפר עקימין, ורבי יצחק ורבי חייא בהדיה.

תרגום לעברית

פתח ואמר רבי פנחס על זה, (תהלים ס) למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד. מהו ללמד? ללמד לבני העולם חכמה. והרי פרשוהו, שושן עדות - אלו סנהדרין גדולה, שכתוב בה (שיר השירים ז) סוגה בשושנים. מכתם לדוד - סימן שהראו לו, לדוד, כאשר שלח ליואב לארם נהרים ולארם צובה להלחם בהם. אמר רבי פנחס, זהו

שׁוֹשֵׁן עֲדוֹת שְׁקִים כָּאן. הָרִי הַכּוֹכְבִּים בְּשָׁמַיִם, שְׁכִינָה עָלֵינוּ, וּמִדְרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת עִמָּה, וְעֲזָרָה קְדוּשָׁה לְשִׁבְחָה. זֶהוּ שׁוֹשֵׁן בְּשִׁלְמוֹת כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ. קָמוּ וְהִלְכוּ אֵלָיו לְכָאן וְאֵלָיו לְכָאן. הִלֵּךְ לוֹ רַבִּי פִּנְחָס וְלֹן בְּכֹפֶר עֲקִימִין, וְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי חֲזִיא עִמּוֹ.

טקסט הזוהר

עַד דְּאֶקְדִּימוּ לְמִיזְלָה, יִתְּבוּ וּמַחֲכוּ לְנִהוּרָא דְּצַפְרָא, זְקִיף עֵינָיו רַבִּי חֲזִיא, וְחָמָא אֵלֵין כּוֹכְבֵּיִיא דְּשִׁרְבִיטָא, דְּקָא מְרַהֲטֵן וְאִזְלֵן. אָמַר, וְדָא בְּכַמָּה זְמַנִּין שְׁאֵלְנָא עַל אֵלֵין כּוֹכְבֵּיִיא.

תרגום לעברית

עַד שֶׁהִקְדִּימוּ לְלֶכֶת, יֵשְׁבוּ וְחִכּוּ לְאוֹר הַבֶּקֶר. זָקַף עֵינָיו רַבִּי חֲזִיא וְרָאָה אֵלָיו כּוֹכְבִּים שֶׁל שִׁרְבִיט שְׂרָצִים וְהוֹלְכִים. אָמַר, וְדָא בְּכַמָּה פְּעָמִים שְׁאֵלְתִּי עַל אֵלָיו הַכּוֹכְבִּים.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, אֵלֵין כּוֹכְבֵּיִיא דְּשִׁרְבִיטָא יְדִיעֵן בְּסוּכְלָתְנוּ דְּחִבְרֵיִיא, דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרָא כָּל אֵינּוֹן כּוֹכְבֵּי רְקִיעָא, רַבְרַבִּין וְזַעֲרִיזִין. וְכִלְהוּ אוּדֵן וּמִשְׁכָּחֵן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים קמז) מוֹנֶה מִסְפֵּר לַכּוֹכְבִּים) וְכֹד מָטָא זְמַנִּיָּהוּ לְשִׁבְחָא, קָרָא לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁמָּא, דְּכַתִּיב, (יִשְׁעִיָּה מ) לְכוּלָם בְּשֵׁם יְקָרָא. וְכִדִּין רַחֲטִי, וְאוֹשִׁיטוּ שִׁרְבִיטָא דְּנִהוּרָא, לְמַהֲרֵה לְשִׁבְחָא לְמַאֲרִיחוֹן, בְּהֵהוּא אֲתֵר דְּאִתְּפַקְדֵּן. הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (יִשְׁעִיָּה מ) שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָּרָא אֵלֶּה. וְגו' . אֲדַהֲכִי אֲתָא נְהוּרָא, קָמוּ וְאִזְלוּ.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, אֵלָיו הַכּוֹכְבִּים שֶׁל שִׁרְבִיט יְדוּעִים בְּהִכָּנָה שֶׁל הַחֲבֵרִים, שֶׁהָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אֶת כָּל אוֹתָם כּוֹכְבֵי הָרְקִיעַ, גְּדוֹלִים וְקִטְנִים, וְכֻלָּם מוֹדִים וּמִשְׁבַּחִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (שְׁכֵתוֹב (תְּהִלִּים קמז) מוֹנֶה מִסְפֵּר לַכּוֹכְבִּים). וְכַאֲשֶׁר מַגִּיעַ זְמַנָּם לְשִׁבְחָה, קוֹרָא לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם, שְׁנַאֲמַר (יִשְׁעִיָּה מ) לְכוּלָם בְּשֵׁם יְקָרָא. וְאִזְ

רָצִים וּמוֹשִׁיטִים שְׂרָבִיט שֶׁל אֹר לָלֶכֶת לְשִׁבְחָ לְקוֹנֵם, בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנַצְטוּוּ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שם) שָׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם וְרָאוּ מִי בָּרָא אֶלֶּה וְגו'. תוֹךְ כְּדִי כֶּךָ עָלָה הָאוֹר. קִמוּ וְהִלְכוּ.

טקסט הזוהר

עַד דִּהּוּ אֲזִלִּי, אַתָּא נִשְׂרָא רַבְרָבָא, אֶסְחָר עַל רִישִׁיָּהוּ, וְקִימָא עַלִּיָּהוּ. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, וְדַאי עֵידֵן רַעוּתָא הוּא הַשְׁתָּא, בָּהּ שְׁעָתָא, אַתְּפַתְחוּ תַרְעֵי דִרְחָמִי, לְכָל אֵינּוֹן בִּי מַרְעִי, וְהוּא זְמַנָּא לְאַסְנוּתָא לֹון. וְאַף עַל גַּב דְּאֵינּוֹן אֶסִּירִין לְמַלְכָּא (ס' א' דמלכא). דִּהּא נִשְׂרָא דָא סִימְנָא דִרְחָמִי אִיהוּ.

תרגום לעברית

עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, בָּא הַנֶּשֶׁךְ הַגָּדוֹל, הִקְיָה עַל רָאשֵׁיהֶם וְעָמַד עֲלֵיהֶם. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, וְדַאי זְמַן רְצוֹן הוּא עַתָּה. אוֹתָהּ שְׁעָה נִפְתָּחוּ שְׁעָרֵי רַחֲמִים לְכָל אוֹתָם שְׁכַבִּית חָלִים, וְהוּא זְמַן לְרַפּוּאָה שְׁלָהֶם. וְאַף עַל גַּב שֶׁהֵם אֲסוּרֵי הַמֶּלֶךְ, שֶׁהָרִי נִשְׂרָא זֶה סִימֵן שֶׁל רַחֲמִים הוּא.

טקסט הזוהר

פִּתַּח וְאָמַר, (דְּבָרִים לֵב) כְּנִשְׂרָא יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלֵיוּ יִרְחַף וְגו'. לִיכָּא בְּעָלְמָא מֵאן דְּאִיהוּ בְּרַחֲמִי עַל בְּנוֹי כְּנִשְׂרָא, וְהָא אוּקְמוּהָ דְכְּתִיב, (מִשְׁלִי ל) וַיֹּאכְלוּהָ בְּנֵי נֶשֶׁךְ, דְּאִיהוּ רַחֲמָנָא עַל בְּנוֹי. וּמִגּוּ דִּהַשְׁתָּא עֵידֵן דִרְחָמִי, אַתָּא נִשְׂרָא דָא וְאֶסְחָר עֲלָנָא. בְּשַׁעְתָּא דָא אִיהוּ רַחֲמִי, לְכָל אֵינּוֹן בִּי מַרְעִי. וְדָא אִיהוּ דְכְּתִיב, (תַּהֲלִים ה) יִי בִקֵּר תִשְׁמַע קוֹלִי. וְדָא בִקֵּר דְאַבְרָהָם, וְאַתְעֲרוּתָא דִּילֵיהּ.

פָּתַח וְאָמַר, (דברים לב) כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלָיו יִרְחֹף וְגו'. אֵין פְּעוּלָם מִי שֶׁהוּא פֶּעַל רַחֲמִים עַל בְּנָיו כְּנֶשֶׁר, וְהָרִי פָּרְשׁוּ הַפְּסוּק שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ל) וַיֹּאכְלוּהָ בְנֵי נֶשֶׁר, שֶׁהוּא מִרְחָם עַל בְּנָיו. וּמִתּוֹךְ שֶׁעָתָה זְמַן שֶׁל רַחֲמִים, כָּא נֶשֶׁר זֶה וְסוֹבֵב עָלֵינוּ. בְּשַׁעַה זֹו הִיא רַחֲמִים לְכָל אוֹתָם שֶׁכְּבִית חֲלָיִם. וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים ה) ה' בִּקֵּר תִּשְׁמַע קוֹלִי. וְזֶה בִּקֵּר שֶׁל אֲבֹרָהֶם וְהִתְעוֹרְרוּת שָׁלוּ.

טקסט הזוהר

אֲדֹהֲכִי, אֶסְחָר נִשְׂרָא וְאֶעֱבֹר לְקַמֵּייהוּ. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, נִשְׂרָא נִשְׂרָא, מָה אַנְתָּ לְגַבּוֹ, אִי בְּשִׁלְיחוֹתָא דְמֶרְךָ אֲתִיתָ, הָא אָנּוּ הָכָא. אִי בְּגִין מַלְּךָ (ס"א סימנא) אַחֲרָא אֲתִיתָ, הָא אָנּוּ הָכָא זְמִינִין. אַתְרָם נִשְׂרָא לְעֵילָא, וְאַתְכִּסִּי מִנֵּייהוּ, וְאִינוּן יִתְבוּ.

תרגום לעברית

תוֹךְ כִּדִּי כֶּה סָבֵב הַנֶּשֶׁר וְעֹבֵר לְפָנֵיהֶם. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, נֶשֶׁר נֶשֶׁר, מָה אַתָּה אֶצְלָנוּ? אִם בְּשִׁלְיחוֹת קוֹנֶה בָּאת - הָרִי אָנוּ כָּאן. אִם בְּגִלְל דְּבָר (סימן) אַחֲרָ בָּאת - הָרִי אָנוּ כָּאן מְזַמְנִים לְשִׁמְעַ. הַתְרוּמָם הַנֶּשֶׁר לְמַעְלָה וְנִתְכַּסָּה מֵהֶם, וְהֵם יָשׁוּבוּ.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי חֵיָא, הָא דְשִׁלְמָה מְלָכָא זוֹטְרִתִּי (ס"א תיוהא) הוּא, דְתַנִּין, נִשְׂרָא רַבְרָבָא הָוָה אֲתִי לְגַבִּיָּה שְׁלֹמָה מְלָכָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, וְהָוָה שְׁלֹמָה מְלָכָא רָכִיב עַל גְּדַפְהָא, וְאוֹכִיל לִיָּה ד' מָאָה פְּרָסִי בְּשַׁעֲתָא חָדָא. לָאן אוֹכִיל לִיָּה לְתַרְמוֹ' ד' בְּמִדְבָּר בְּהָרִים. אַתְרָ כַּד אִיהוּ, לְגַבִּי טוֹרִי דְחִשּׁוּכָא, דְאַקְרִי (מלכים א ט) תְּרִמּוּד בְּמִדְבָּר וְלֹאוּ אִיהוּ אַתְרָ דְתַרְמוּדָא, אֶלָּא תְּרִמּוּד דְאִיהוּ בְּמִדְבָּר בְּהָרִים, וְתַמָּן מִתְכַּנְשִׁי כָּל רוּחִין וְסִטְרִין אַחֲרָנִין. וְהֵהוּא נִשְׂרָא הָוָה טָאס לְתַמָּן, בְּשַׁעֲתָא חָדָא.

אמר רבי חייא, זה של שלמה המלך קטן (תמוה) הוא, שלמדנו, הנשר הגדול היה בא
אצל שלמה המלך בכל יום ויום, והיה שלמה המלך רוכב על כנפיו, ומוכיל אותו
ארבע מאות פרסאות בשעה אחת. לאן הוכיל אותו? לתרמוד במדבר בהרים. מקום
אחד יש אצל הרי החשך שנקרא תרמוד במדבר, ואין הוא מקום של אנשי תרמוד, אלא
תרמוד שהוא במדבר בהרים, ושם מתאספים כל הרוחות והצדדים האחרים. ואותו
נשר היה טס לשם בשעה אחת.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רל"ג ע"ב) ♦

טקסט הזהור

כיון דקאים על ההוא דוכתא, אגבה נשרא, ושלמה כתב פתקא, וארמי תמן, ואשתזיב
מאינון רוחין. ונשרא הוה מסתכל גו חשוכא דטורין, לאתר דתמן עזא ועזאל, דאינון
תמן אסירין בשלשלאי דפרזלא, נעיצן גו תהומי. ולית יכילו (ס"א רשו) לבר נש
בעלמא

תרגום לעברית

כיון שהיה עומד על המקום ההוא, הגביה הנשר, ושלמה כתב פתק והשליכו לשם,
ונצול מאלו הרוחות. והנשר היה מסתכל תוך החשך של ההרים למקום ששם נמצאים
עזא ועזאל, שהם שם אסורים בשלשלאות של פרזל קבועות תוך התהום, ואין יכולת
(רשות) לאדם בעולם להכנס לשם, ואפלו עופות השמים, חוץ מבלעם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

